

จดหมายข่าว

ปีที่ 1 ฉบับที่ 4 เดือนเมษายน 2554

เพื่อการเตือนภัยด้านมาตรฐาน

ภายใต้โครงการสร้างระบบข้อมูลและองค์ความรู้ ด้านมาตรฐานระบบการจัดการและการเตือนภัย

จากโลกร้อน...
ถึงแนวทางการตลาดคาร์บอน

จากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและสึนามิ รวมถึงการระเบิดของเตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์ของโรงงานไฟฟ้านิวเคลียร์ในประเทศญี่ปุ่นเมื่อเดือนมีนาคมที่ผ่านมา ทำให้เกิดความกังวลในเรื่องความปลอดภัยของมนุษย์ และสิ่งแวดล้อมขึ้นทั่วโลก ดังนั้นจะต้องมีการศึกษาและทำความเข้าใจเพื่อเตรียมรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้อง

เรื่องของสารเคมีและสารเคมีอันตราย ถือเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวมนุษย์เป็นอย่างมาก เนื่องจากในชีวิตประจำวันของเรามีโอกาสใกล้ชิด และสัมผัสกับสารเคมีเหล่านั้นทั้งทางตรงและทางอ้อมในปริมาณที่แตกต่างกันไป เช่น คนงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการใช้สารเคมี หรือผู้บริโภคที่ใช้สินค้าต่างๆ ที่มีส่วนผสมของสารเคมี โดยในปัจจุบันมีกฎหมาย มาตรฐาน กฎระเบียบ และข้อบังคับเกิดขึ้นมากมาย เพื่อให้มีการใช้สารเคมีอย่างปลอดภัย ซึ่งจดหมายข่าวเพื่อการเตือนภัยด้านมาตรฐานฉบับนี้ จึงได้นำเสนอบทความเกี่ยวกับการเลือกซื้อเม็ด PVC ที่ปลอดสารพาทาเลต (Phthalate) ของผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์, สารกัมมันตภาพรังสีกับการป้องกันคนทำงาน...ผ่านมาตรฐาน ISO 27048:2011 รวมถึงการทำความรู้จักกับตลาดคาร์บอน ซึ่งเป็นประเด็นที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและมีการกล่าวถึงกันอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน

ท้ายนี้ขอขอบคุณสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่สนับสนุนการจัดทำจดหมายข่าวเพื่อการเตือนภัยด้านมาตรฐานมา ณ ที่นี้

กอง บก.

ที่มา : <http://www.writer.dek-d.com/amonpura/writer...ter%3D62>

CONTENTS

Standard Warning

เตือน! ผู้ผลิตของเล่น เฟอร์นิเจอร์ เลือกซื้อเม็ด PVC ที่ปลอดสารพาทาเลต (Phthalate) 3

Standard Movement

จากโลกร้อน ถึงแวดวงการตลาดคาร์บอน (ตอนที่ 1) 4

รู้ทันสถานการณ์...สารกัมมันตภาพรังสีกับการป้องกันคนทำงาน...ผ่านมาตรฐาน ISO 27048:2011 6

News & Activities

ISO/FDIS 50001 ประกาศแล้ว 7

สรอ. ได้รับเชิญเป็นวิทยากร “มาตรฐานองค์กรด้านคนพิการ” 7

ขอเชิญเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ 7

เตือน! ผู้ผลิตของเล่น เฟอร์นิเจอร์ เลือกซื้อเม็ด PVC ที่ปลอดสารพทาเลต (Phthalate)

ณภัทร คุณาจิตพิมล

สารกลุ่ม Phthalate เป็นสาร Plasticiser ที่สำคัญและมีการใช้ในพลาสติกหลายชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโพลีไวนิลคลอไรด์ (Poly Vinyl Chloride, PVC) ซึ่งพบสินค้าเหล่านี้โดยทั่วไปในชีวิตประจำวัน เช่น ภาชนะใส่อาหาร ของเล่น หรือ เฟอร์นิเจอร์ เป็นต้น Phthalate อาจแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มหลัก คือ Low Phthalate และ High Phthalate จัดประเภทตามน้ำหนักโมเลกุลของสารเคมี สารกลุ่ม Low Phthalate ได้แก่ Benzyl butyl phthalate (BBP), Bis (2-ethylhexyl) phthalate (DEHP), Dibutyl phthalate (DBP) และ Diisobutyl phthalate (DIBP) ส่วนสารกลุ่ม High Phthalate ได้แก่ Diisononyl phthalate (DINP), Diisodecyl phthalate (DIDP) และ Di(2-Propyl Heptyl) phthalate (DPHP)

Phthalate ถือว่าเป็นสารก่อให้เกิดพิษต่อระบบสืบพันธุ์ (Toxic to Reproduction) ดังนั้น หลายประเทศ เช่น ประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกาและแคนาดา จึงมีการจำกัดการใช้ PVC ที่มีส่วนผสมของ Low Phthalate ในสินค้าที่เกี่ยวข้องกับเด็กเพราะเชื่อว่าสาร Phthalate สามารถหลุดจากพลาสติกและเข้าสู่ร่างกายได้ โดยสหภาพยุโรปได้เสนอให้สารกลุ่ม Low Phthalate เป็นสารที่ต้องขออนุญาตก่อนการผลิตหรือใช้ตามกฎหมาย REACH แล้ว แต่ก็มีหลายองค์กร เช่น The German Federal Environmental Agency (UBA) และ Friends of the Earth Germany (BUND) เรียกร้องให้สั่งห้ามใช้สาร High Phthalate ด้วย แต่แถลงการณ์ล่าสุดเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2554 ของ The European Council for Plasticisers and Intermediates (ECPI) สรุปได้ว่า สินค้า PVC ที่ทำจาก High Phthalate ยังมีความปลอดภัยอยู่ เพราะยังไม่มีผลการศึกษาที่แน่ชัดที่ Phthalate เหล่านี้จะหลุดออกจากพลาสติกเนื่องจากการสร้างพันธะที่แข็งแรง ดังนั้นการห้ามใช้สาร Phthalate ทุกประเภทจึงไม่มีเหตุผลทางวิทยาศาสตร์รองรับอย่างเพียงพอ

สำหรับผู้ประกอบการไทย เช่น ผู้ผลิตของเล่น เฟอร์นิเจอร์ หรือพื้น PVC ควรตรวจสอบกับผู้ขายเม็ดพลาสติก PVC ว่าใช้ Plasticiser ตัวใด หากเป็นกลุ่ม Low Phthalate ควรเปลี่ยนเกรดเม็ดพลาสติกทันที เนื่องจากมีความเสี่ยงสูงที่จะถูกเรียกสินค้าคืน (Re-call) โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากส่งขายใน สหภาพยุโรป หรือสหรัฐอเมริกาหากเป็นกลุ่ม High Phthalate ถึงแม้ปัจจุบันยังสามารถใช้ได้ แต่ในอนาคตสารกลุ่มนี้อาจถูกห้ามใช้ หรือจำกัดการใช้เช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงควรปรึกษากับผู้ผลิต หรือ Supplier เม็ด PVC ให้หาสารทดแทน Phthalate ที่เหมาะสมกับสินค้าของตนไว้เสียแต่เนิ่นๆ เพื่อเป็นการบริหารจัดการต้นทุน และความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการห้ามใช้สารกลุ่ม High Phthalate ในอนาคต และยังเป็นการยกระดับสินค้าของตนให้มีคุณภาพและความปลอดภัยเหนือคู่แข่งอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

1. The European Council for Plasticisers and Intermediates (ECPI), Flexible PVC made with high phthalates is safe for use, 30 March 2011 — <http://www.ecpi.org/module/news/display/newsdisplay.aspx?news=18>
2. Umweltbundesamt, Plasticisers in child day care centres Parents and kindergartens use right to information as foreseen by REACH, 24 March 2011 - http://www.umweltbundesamt.de/uba-info-presse-e/2011/pdf/pe11-017_plasticisers_in_child_day_care_centres.pdf
3. http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

Standard Warning

ในช่วงเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา การเปลี่ยนแปลงทางสิ่งแวดล้อมของโลกเป็นสิ่งที่เราได้พบเห็นกันอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นการเกิดน้ำท่วมฉับพลัน อากาศร้อน หนาวผิดปกติ หรือการอพยพย้ายถิ่นของสัตว์บางชนิดก็นับได้ว่าเป็นการส่งสัญญาณถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกได้ค่อนข้างแม่นยำ ภาวะโลกร้อนเป็นประเด็นที่ถูกพูดถึงกันมานานกว่า 20 ปี ซึ่งในระยะแรกก็มุ่งประเด็นไปที่สาร CFCs ซึ่งเป็นสารที่ใช้ในอุตสาหกรรมทำความเย็น ไม่ว่าจะเป็นตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ และยังใช้เป็นสารขับเคลื่อนในกระป๋องสเปรย์ ทั้งนี้มีการรณรงค์กันทั่วโลกให้ใช้สารทดแทน CFCs ซึ่งไปทำลายชั้นโอโซนซึ่งก่อให้เกิดปัญหาห้วงอวกาศชั้นโอโซน และส่งผลให้เกิดภาวะเรือนกระจกเป็นผลให้อุณหภูมิของโลกสูงขึ้น และทำให้เกิดความวิตกกังวลของประชาคมโลกว่าระดับน้ำทะเลของโลกจะสูงขึ้นอันเกิดจากการละลายของน้ำแข็งขั้วโลก ปรากฏการณ์ต่างๆในโลกที่เกิดขึ้นย่อมชี้ให้เห็นว่าปัญหาสิ่งแวดล้อมโลกนั้นวันก็จะยิ่งรุนแรงมากขึ้นทุกขณะจนหลายฝ่ายต้องออกมาช่วยกันแก้ไข และช่วยรณรงค์พร้อมกับหามาตรการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

“พิธีสารเกียวโต” จุดเริ่มต้นของการจัดการปัญหาโลกร้อนยุคปัจจุบัน

การแก้ปัญหาโลกร้อนในยุคปัจจุบันมีจุดกำเนิดจากพิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) ซึ่งเป็นมาตรการทางกฎหมายที่ดำเนินการเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายในการรับมือกับภาวะโลกร้อน โดยประกาศในข้อตกลงว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกขององค์การสหประชาชาติ (United Nations Framework Convention on Climate Change-UNFCCC) ซึ่งมีเป้าหมายไว้ที่การลดอุณหภูมิในเฉลี่ยของโลกให้ได้ 0.02 - 0.028 องศาเซลเซียสในปี พ.ศ. 2593 (ค.ศ. 2050)

พิธีสารเกียวโตตั้งขึ้นตามชื่อของสถานที่ที่ใช้ในการเจรจาซึ่งในครั้งนั้นผู้เข้าร่วมไม่ต่ำกว่า 100,000 คน ร่วมกับรัฐมนตรีจากประเทศต่าง 125 ทาน โดยที่พิธีสารดังกล่าวมีข้อกำหนดที่จะบังคับใช้เมื่อมีการให้สัตยาบันของประเทศต่างๆ ไม่ต่ำกว่า 55 ประเทศ และประเทศเหล่านั้นต้องเป็นประเทศพัฒนาแล้วที่มีการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกรวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 55 ของปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกของโลกในขณะนั้น ซึ่งประเทศสุดท้ายที่มีการให้สัตยาบันคือประเทศรัสเซียที่มีการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกร้อยละ 17 ทำให้พิธีสารดังกล่าวมีผลบังคับใช้ในวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005) สำหรับก๊าซเรือนกระจกที่กำหนดอยู่ในข้อตกลงของพิธีสารเกียวโตมีทั้งสิ้น 6 ชนิด โดยก๊าซแต่ละชนิดก็จะถูกเปรียบเทียบค่าศักยภาพที่ทำให้เกิดโลกร้อนโดยเทียบกับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในหน่วยของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ดังนี้

ชนิดของก๊าซเรือนกระจก	ศักยภาพที่ทำให้เกิดโลกร้อน*
คาร์บอนไดออกไซด์ (CO2)	1
มีเทน (CH4)	25
ไนตรัสออกไซด์ (N2O)	298
ไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน (HFCs)	124-14,800
ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SF6)	22,800
เพอร์ฟลูออโรคาร์บอน (PFCs)	7,390-12,200

*เทียบเท่ากับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์

ที่มา: IPCC, 2007

ดึงแวดวงการ

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

<http://thaicarbonlabel.tgo.or.th>

<http://www.onep.go.th>

<http://www.efo.or.th>

<http://ftiweb.off.fti.or.th>

<http://www.flickr.com/photos>

ประเทศไทยได้ลงนามรับรองพิธีสารเกียวโต เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 และได้ให้สัตยาบันเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2545 ในฐานะภาคีสมาชิกในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา และเนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศนอกกลุ่มที่กำหนดไว้ในภาคผนวก 1 ประเทศไทยจึงไม่อยู่ในขอบข่ายของประเทศที่ต้องลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในช่วงพันธกรณีแรก พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2008 - ค.ศ. 2012) เหมือนกับประเทศในภาคผนวกที่ 1 แต่อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยก็มีบทบาทในการจัดการลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อลดผลกระทบต่อภาวะโลกร้อน โดยมติดคณะรัฐมนตรีให้จัดตั้งองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (อบก.) ซึ่งมีหน้าที่ให้คำปรึกษา รวมถึงติดตามผลและส่งเสริมการพัฒนาโครงการเพื่อเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการในการลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมถึงการจัดทำฐานข้อมูลและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกของประเทศหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการก๊าซเรือนกระจกในประเทศไทย มีการดำเนินกิจกรรมด้านการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก เพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกของโลก ได้แก่

1. โครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาด (Clean Development Mechanism: CDM)
2. โครงการออกผลจากสิ่งแวดล้อมเพื่อสื่อสารถึงผู้บริโภค
3. กิจกรรมการประเมินวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์เพื่อเป็นเครื่องมือการจัดการสิ่งแวดล้อม
4. โครงการพัฒนาและจัดทำผลคาร์บอน ได้แก่ ผลการลดคาร์บอน (Carbon Reduction) และคาร์บอนฟุตพริ้นท์ (Carbon Footprint) ของผลิตภัณฑ์

แต่ละกิจกรรมต่างก็เป็นเครื่องมือที่มุ่งเน้นการลดปัญหาการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกซึ่งมีผลกระทบต่อชั้นบรรยากาศของโลกเช่นเดียวกัน ต่อไปเราจะมาดูถึงรายละเอียดของแต่ละกิจกรรมว่ามีรายละเอียดและวิธีการดำเนินการอย่างไร

จากโลกร้อน ตลาดคาร์บอน (ตอนที่ 1)

ดร.สนธยา กริชนวรักษ์

โครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาด (Clean Development Mechanism: CDM)

โครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาด หรือที่เราได้ยินคุ้นหูกันว่าโครงการ CDM นับเป็นโครงการแรกๆ ของประเทศเพื่อการบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก โดยเป็นการดำเนินโครงการในลักษณะความร่วมมือของประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาเพื่อลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกของโลก การดำเนินโครงการ CDM เป็นการกระตุ้นให้ประเทศกำลังพัฒนาที่มีการใช้เทคโนโลยีแบบเก่าที่มีต้นทุนการดำเนินการต่ำและมีการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกออกมาในปริมาณสูง ได้มีการพัฒนาโดยอาศัยกลไกการพัฒนาที่สะอาด เพื่อการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่สามารถลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและมีการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกลดลง การพัฒนาโครงการ CDM จะต้องได้รับการรับรองว่าโครงการดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อประเทศนั้นๆ จริง โดยต้องมีการขอหนังสือรับรองโครงการ (Letter of Approval: LOA) จากหน่วยงานกลางที่ประสานงานด้านการดำเนินการตามกลไกการพัฒนาที่สะอาด (Designated National Authority: DNA) กลางของประเทศนั้นๆ ซึ่งจะต้องให้การรับรองได้ว่าการดำเนินโครงการนั้นๆ จะเป็นโครงการพัฒนาที่ยั่งยืนที่จะส่งผลต่อการพัฒนากิจกรรมด้านการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศต่อไป

ขั้นตอนการดำเนินการตามกลไกการพัฒนาที่สะอาดประกอบไปด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่

1. การออกแบบโครงการและการจัดทำเอกสารประกอบโครงการ (Project Design Document: PDD) โดยการออกแบบการดำเนินการโครงการ วิธีการคำนวณ การติดตามและการวิเคราะห์ผล

2. การอนุมัติและการตรวจเอกสารประกอบโครงการ โดยการว่าจ้างหน่วยงานกลางที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบเอกสารให้เป็นไปตามข้อกำหนด (Designated Operational Entity: DOE) และการดำเนินการให้โครงการได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารจัดการกลไกการพัฒนาที่สะอาด (CDM Executive Board: CDM EB)

3. การขึ้นทะเบียนโครงการ โดยการดำเนินการของ CDM EB เมื่อได้รับการตรวจสอบเอกสารจาก DOE และผ่านข้อกำหนดต่างๆ ครบถ้วนแล้ว

4. การติดตามการลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นการดำเนินโครงการและการติดตามผลการลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกว่าสอดคล้องหรือตรงกับโครงการที่ได้นำเสนอหรือไม่

5. การยืนยันการลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยการว่าจ้าง DOE เข้าทำการตรวจสอบว่า การดำเนินโครงการเป็นไปตามข้อกำหนด และเพื่อตรวจสอบ ยืนยัน ผลการดำเนินการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก

6. การรับรองการลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดย DOE จะทำการตรวจสอบและรับรองรายงานเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการบริหาร เพื่อขออนุมัติให้ออกหนังสือรับรองปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Certified Emission Reduction: CERs) จาก CDM EB

7. การออกไปรับรองการลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก (CERs) ให้แก่ผู้ดำเนินโครงการ

ผลของการจัดทำโครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาด ทำให้เกิดตลาดคาร์บอนคือหากโครงการ CDM ของประเทศกำลังพัฒนาประเทศใดได้รับการรับรองว่าสามารถลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกแล้ว ผู้ดำเนินโครงการดังกล่าวจะสามารถขายคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) ให้แก่ประเทศที่พัฒนาแล้ว (หน่วยของการซื้อขาย คาร์บอนเครดิตจะทำการคำนวณเป็นตันคาร์บอน) โดยการประเมินค่าออกมาเป็นตัวเงิน กล่าวคือในสาระสำคัญของพิธีสารเกียวโต กำหนดให้ประเทศที่พัฒนาแล้วซึ่งเป็นภาคีพิธีสารเกียวโตจำนวน 41 ประเทศ ต้องดำเนินการลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกระหว่างปี พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555 ลงให้ได้ร้อยละ 5.2 จากปริมาณการปลดปล่อยในปี พ.ศ. 2533 ซึ่งหากไม่สามารถลดปริมาณการปลดปล่อยลงได้ ก็สามารถซื้อคาร์บอนเครดิตจากประเทศกำลังพัฒนาซึ่งเป็นภาคีพิธีสารเกียวโตจำนวน 150 ประเทศ เนื่องจากประเทศที่พัฒนาแล้วมีพันธสัญญาในการลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก แต่หากไม่สามารถลดปริมาณการปลดปล่อยได้ และไม่สามารถซื้อคาร์บอนเครดิตได้ก็จะต้องชำระค่าปรับ ซึ่งมีราคาสูงกว่าราคาซื้อขายคาร์บอนเครดิตมาก

สำหรับประเทศไทย รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนกลไกการพัฒนาเพื่อลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อส่งเสริมให้คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศดีขึ้น รัฐบาลจึงได้มีการออกพระราชกฤษฎีกา (พระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 514) พ.ศ. 2554 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 128 ตอนที่ 10 ก วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2554) ให้ยกเว้นภาษีเงินได้แก่สถานประกอบการที่มีเงินได้จากการจำหน่ายคาร์บอนเครดิตทั้งในหรือนอกประเทศ โดยมีกำหนดเวลา 3 รอบระยะเวลาบัญชีต่อเนื่องกัน

อย่างไรก็ตามถึงแม้การซื้อขายคาร์บอนเครดิตผ่านการดำเนินโครงการ CDM จะช่วยแก้ปัญหาการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกซึ่งเป็นผลให้เกิดภาวะโลกร้อนลงได้ และเป็นการส่งเสริมให้ประเทศกำลังพัฒนาสามารถยกระดับตัวเองในการพัฒนากระบวนการผลิตให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยลงซึ่งจะทำให้ผู้ดำเนินโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการขายคาร์บอนเครดิตก็ตาม แต่ด้วยกลไกการดำเนินการที่ให้ประเทศที่พัฒนาแล้วสามารถซื้อขายคาร์บอนเครดิต แทนการปรับปรุงกระบวนการผลิตเพื่อลดปริมาณการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก ที่เป็นสาเหตุของโลกร้อน จะเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหามภาวะโลกร้อนได้อย่างเหมาะสมจริงหรือไม่? (อ่านต่อฉบับหน้า)

รู้ทันสถานการณ์... สารกัมมันตภาพรังสี กับการป้องกันคนทำงาน... ผ่านมาตรฐาน ISO 27048:2011

IU Team

ทำความเข้าใจหลักการพื้นฐานของ “เตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์”:
เตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์ โดยทั่วไปจะมียังประกอบสำคัญ 6 ส่วน ได้แก่

1. ส่วนเตาปฏิกรณ์ จัดว่าเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของระบบ
ปฏิกรณ์นิวเคลียร์ ถูกจัดวางไว้เป็นแกนกลางของระบบ ประกอบด้วย
แท่งเชื้อเพลิง (Fuel rod) หรือแท่งสารกัมมันตภาพรังสี และแท่ง
ควบคุม (Control rod) ทำหน้าที่ในการควบคุมการแตกตัวของปฏิกิริยา
เคมี โดยในส่วนของเตาปฏิกรณ์นี้ จะมีสารทำความเย็นไหลหล่อเลี้ยง
คอยทำหน้าที่ควบคุมอุณหภูมิให้อยู่ระดับที่เหมาะสม

2. สารทำความเย็น (Coolant) และสารหน่วงการเกิดปฏิกิริยา
การแตกตัวทางเคมี เป็นของเหลวที่ไหลเวียนทำหน้าที่ถ่ายเทความร้อน
และนำความร้อนที่เกิดขึ้นจากส่วนเตาปฏิกรณ์ไปสู่เครื่องผลิตไอน้ำ

3. เครื่องผลิตไอน้ำ (Stream Generator) รับความร้อนที่เกิด
จากเตาปฏิกรณ์ไปใช้ต้มน้ำให้เดือดและกลายเป็นไอ

4. ชุด Turbine Generator ทำหน้าที่ผลิตไฟฟ้าโดยใช้แรงดัน
ไอน้ำ

5. หอควบแน่น (Condenser) ทำหน้าที่ควบแน่นไอน้ำที่ผ่าน
มาจาก Turbine Generator และส่วนสุดท้าย

6. หอระบายความร้อน (Cooling Tower) ทำหน้าที่ถ่ายเท
ความร้อนที่เกิดจากการ Condense โดยการกลายเป็นไอและปล่อย
ออกสู่ชั้นบรรยากาศ

สำหรับเตาปฏิกรณ์นิวเคลียร์ของญี่ปุ่นนั้น ส่วนของเตาปฏิกรณ์
ใช้แร่ยูเรเนียม 235 (^{235}U) เป็นเชื้อเพลิง เพื่อให้เกิดปฏิกิริยาฟิชชัน
(Fission Reaction) หรือการแตกตัวของนิวเคลียสของอะตอมยูเรเนียม
ทำให้เกิดพลังงานความร้อนสูงอย่างมากมายมหาศาล ส่งผลให้น้ำเดือด
และเกิดการกลายเป็นไอ ได้เป็นไอน้ำเพื่อไปหมุนใบพัดและเกิดเป็น
พลังงานไฟฟ้าในที่สุด

ทำไมเตาปฏิกรณ์ @Fugushima JAPAN จึงระเบิด?: สาเหตุ
น่าจะเกิดจากการที่แรงดันที่เพิ่มขึ้นจากอุณหภูมิที่สูงมาก ทำให้ไม่
สามารถถ่ายเทความร้อนจากส่วนเตาปฏิกรณ์ออกสู่ระบบหล่อเย็นได้
ทัน อีกทั้งระบบหล่อเย็นที่ได้รับความเสียหายจนไม่สามารถทำงานได้
จากผลของคลื่นสึนามิ ซึ่งแรงดันที่เกิดขึ้นต้องหาช่องทางระบายออก
จึงทำให้โลหะบางชิ้นที่อยู่ในส่วนเตาปฏิกรณ์อาจปริออก ซึ่งเมื่อเชื้อเพลิง
ยูเรเนียมสัมผัสกับอากาศที่อยู่รอบนอกเตาปฏิกรณ์ จะสามารถเกิด
ปฏิกิริยากับน้ำ เกิดเป็นยูเรเนียมไดออกไซด์และไฮโดรเจน และเกิด
การระเบิดขึ้น

จากเหตุระเบิดของเตาปฏิกรณ์...มาตรฐานสากลสำหรับการ
ปกป้องประชากรหรือคนทำงานที่มีโอกาสได้รับผลกระทบจากการ

ที่มา : <http://www.thisisclick.com/get/news-11-...-eq2.php>

แผ่กัมมันตภาพรังสีมีหรือไม่?: จากการศึกษารายชื่อมาตรฐานขององค์
การระหว่างประเทศด้านการมาตรฐาน หรือ ISO พบว่า เมื่อต้นเดือน
มกราคมปีนี้ (วันที่ 7 มกราคม 2554) ISO ได้ประกาศใช้มาตรฐาน
ISO 27048:2011 Radiation protection - Dose assessment for
the monitoring of workers for internal radiation exposure สำหรับการ
เฝ้าระวังและตรวจสอบหาระดับกัมมันตภาพรังสีที่อยู่ในอากาศที่มี
ผลต่อคนทำงาน เนื่องจากเชื้อเพลิงซึ่งเป็นกัมมันตภาพรังสีนั้น มีครึ่ง
ชีวิต หรือ Half Life ที่ยาวนาน (Half Life คือ ระยะเวลาที่ปริมาณของ
สารกัมมันตภาพรังสีสลายตัวจนเหลือครึ่งหนึ่งของปริมาณเริ่มต้น
ตัวอย่าง เช่น ^{235}U มี Half Life = 4.5×10^9 ปี) มีโอกาสตกค้างและ
เป็นอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์

อ่านต่อเพิ่มเติมใน www.masoci.or.th/intelligence

ลรอ. ได้รับเชิญเป็นวิทยากร “มาตรฐานองค์กรก้าวข้ามพิกار”

ฝ่ายหน่วยตรวจ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ ได้รับเชิญจากสมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทยให้เป็นวิทยากรในกิจกรรมการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การทบทวนระบบเอกสารตามมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการและการนำไปใช้ในองค์กร” และ “การทดลองการตรวจประเมินตามมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการ” ระหว่างเดือนมีนาคม - มิถุนายน 2554

วัตถุประสงค์การดำเนินงานเพื่อให้สมาคมคนหูหนวกแห่งประเทศไทย กลุ่มสมาชิกระดับภาค และชมรมคนหูหนวกจังหวัดได้รับการรับรองมาตรฐานองค์กรด้านคนพิการ อันจะนำไปสู่การยกระดับองค์กรและสร้างความน่าเชื่อถือแก่องค์กรด้วย

ISO/FDIS 50001 ประกาศแล้ว

องค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (International Organization for Standardization - ISO) ได้ประกาศร่างฉบับสุดท้ายของมาตรฐานระบบการจัดการพลังงาน หรือ ISO/FDIS 50001, Energy management systems -- Requirements with guidance for use เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2554 โดยอยู่ระหว่างขั้นตอนการอนุมัติมาตรฐานซึ่ง ISO ตั้งเป้าที่จะประกาศใช้มาตรฐานนี้ภายในไตรมาสที่ 3 ปี 2554 โดยมาตรฐาน ISO 50001 นี้ ใช้สำหรับการสร้าง การประยุกต์ใช้ การบำรุงรักษา และการพิสูจน์ระบบการบริหารจัดการพลังงานเพื่อให้องค์กรที่ปฏิบัติตามแนวทางของมาตรฐานมีการปรับปรุงด้านพลังงานอย่างต่อเนื่องและมีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ขอเชิญเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ร่วมกับ ฝ่ายหน่วยตรวจ สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ ขอเชิญเข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ “การจัดการด้านความปลอดภัยของโรงงาน และการสื่อสารข้อมูลในห่วงโซ่อุปทานผ่านเอกสาร SDS” ในวันที่ 9 - 10 พฤษภาคม 2554 ณ โรงแรม The Tide Resort บางแสน จ.ชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ประกอบการได้เรียนรู้หลักการทำเอกสารข้อมูลความปลอดภัย (Safety Data Sheet : SDS) พร้อมการได้ลองปฏิบัติ และได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสื่อสารข้อมูล โดยเฉพาะข้อมูลด้านความปลอดภัยของสารเคมี

สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.masci.or.th หรือติดต่อคุณอัฐพล 02 617 1727 ต่อ 214

Management System Certification Institute (Thailand) : MASCI

สถาบันรับรองมาตรฐานไอเอสโอ : สรอ.

1025 ชั้น 2, 11, 18 อาคารयाकुลท์

ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 0-2617-1727 ฝ่ายหน่วยตรวจ ต่อ 202, 214 และ 215

โทรสาร 0-2617-1708

เว็บไซต์ : www.masci.or.th/intelligence

อีเมล : ibd@masci.or.th

ชำระค่าไปรษณียากรแล้ว
ใบอนุญาต ที่ 40/2550
ปณฝ. สนมเป้า 10406

สิ่งตีพิมพ์/Printed Matter
เหตุขัดข้องที่นำจ่ายผู้รับไม่ได้

- 1. จ่าหน้าไม่ชัดเจน
- 2. ไม่มีเลขที่บ้านตามจ่าหน้า
- 3. ไม่ยอมรับ
- 4. ไม่มีผู้รับตามจ่าหน้า
- 5. ไม่มารับภายในกำหนด
- 6. เลิกกิจการ
- 7. ย้ายไม่ทราบที่อยู่ใหม่
- 8. อื่น ๆ.....

ลงชื่อ.....